

Director: SIMION MICLEA
Telefon: 10-83

Redacția și administrația:
ARAD, Bdul Carol No. 12.
BUCUREȘTI: P. Lahohary Nr. 5 et. III.

ABONAMENTE:

In oraș: 150 lei anual
In județ: 120 lei anual

Pentru: instituțiuni publice, societăți industriale și comerciale, întreprinderi și firme: 1000 lei anual.

Intre bou și cal

„Boul ară și calul mănâncă ovăzul” —

glăsuiește un foarte curat limbaj românesc. „Boul ară și calul mănâncă ovăzul” este în cea mai mare parte și proba după care cercetate în marea și solidara limbă românească „valorile” care ajung la suprafață. „Boul ară și calul mănâncă ovăzul” este o adevărată bază după care chiar în biele oraș de graniță au fost redate „forțele” cărora până mai s'a dat în mână conducerea neamului nostru, astăzi de mult încercat și atât de umat. Dar nu numai la Arad nim persoane gratificate de la cu poziții pe care nu le-ar și pe care le folosesc mai numai pentru interese personale și alurea. Ce e drept între două animale domestice se face oare deosebire în proverbul amiral sus. Parcă se intenționează oare unei intrigi între două specii mare folos gospodarului. Toadevărul este adevăr. Biele cu două, ori mai multe, coarlate acela care duce povara, iar „cal” stă la staulul plin de fân și nechează de bunăstare... Înnoștem filosofa ce izvoarește acest minunat proverb, care făcut anume pentru orașul nostru în care bunățile ogoniste de mulți și proști sunt consumate „cal” norocului, de „cal” neperil a ignoranței și a perfidiei... Priem aci aceste rânduri, ca să asigurăm sufletul și să ne dăm un avânt pentru a duce și mai înainte greul muncii și al poporului, și nu scriem ca să lovim în jefestea calului norocos”.

răvli în situațiile ce le dețin, delo: muncite și cu nimica justificate, nu l se va părea nimica nenatural când l se va vorbi de suferințele celor ce trag plugul, celor ce ară pământul, celor ce duc toată povara vieții...

Nu, acestul „cal” de soiul prost, l se va părea că mersul lumii îl este numai lui destinat, iar bunățiile pământului, ce le înfașcă cu neșaf și le pune în stomacul vecinic fiimând sunt orânduite numai pentru el!

Of, sărmame „bou” când vei putea și tu odată să te saturi din „ovăzul” semănat de tine, tălat de tine și cărat în hambar prin forța, munca și priceperea ta?

Când?

Nu vor răspunde „cali” năravurilor rele niciodată!

El consumă și urdsc și izbesc din picloare, ca să nu fie depărtați și scoși dela staulul bunățiilor...

Atâta fac aceste animale netreb-nice!

Numai atât!

(m.-u.)

P. S. — Boli văd, citesc, dar nu pricep, calul nu văd, nu citesc, dar pricep!

Este în Arad un funcționar superior despre care unii afirmă că știe să câștige foarte mult. — Vedeți-vă de treabă — fi luă unul apărare — cum să câștige?... Voi nu vedeți că de când e la Arad umblă mereu în acelaș costum de haine?

— Da, e adevărat, — interveni un gazetar — dar trebuie să știți că funcționarul respectiv are câte 4-5 costume de haine făcute din aceiaș stofă, în aceiaș culoare și după acelaș model!... Așa că vedeți care-i explicația că umblă în acelaș costum...

□

Discuție între doi americani:

— „Dumnezeule, ce vremuri grele am ajuns! Gândește-te că, din cauza sărăciei, nu mănânc toată ziua decât pâine uscată”.

— „Adevărat grozăvie! Și eu aș fi fost nevoit să fac la fel, dacă n'aș fi avut norocul să am un unchiu bogat în Europa!” —

...De-ar fi măcar așa!

□

„Societatea „Tinerimea Română” a implinit 60 ani...”

„O vârstă la care unii mor sau dau în mintea copiilor și'n nici un caz nu mai prezintă nici un senin de vigoare!”

Notele

Scenă de familie.

Fiul vine acasă, dela școală cu „carnetul” în care notele nu sunt din cele mai strălucite. Mama le vede și se îngrozește.

Apoi, ca orice mamă se gândește la toate:

— Dragul meu, cred că ar fi mai bine ca tatăl tău să nu-ți vadă notele astăseară. A văzut, săracul, astăzi destule alte note rele: nota de la lumină, nota dela băcan, nota dela modistă...

Statistica rău înțeleasă

Se vorbește despre creșterea populației. Popeasca povestește că a citit deunăzi în gazetă, că fiecare al patrulea copil, care vine pe lume, e un copil de chinez. Atunci lonceasca, răsufli ușurată:

— „Slavă Domnului, că eu am numai trei”.

La avocat

— „Vrei să-ți dau un sfat cinstit?”
Clientul: — „Nu. Prefer un sfat de avocat”.

O chestie ca multe altele...

— Cum n'a fost ceiace era să fie —

S'a întâmplat, pentru că probabil dacă nu s'ar fi întâmplat gura lumii ar rămânea închisă și n'ar toca într'una ca o meliță stricată. Nu știm unde și când, cu cine și în ce împrejurări. Este adevărat că tot așa de bine s'ar putea să nu se fi întâmplat ci totul să fie o poveste ca toate poveștile născocite de oameni cu multă fantezie, în timp ce stăteau cu pipa în gură, cu baba lângă ei, privind flăcările roșietice ce se ridicau molatece și sprintene într'un amurg de iarnă când ziua se'ngănă cu noaptea, dând acea atmosferă proprie umbrelor nesigure ce plutesc în aer și când vrei să le prinzi, dispar, lăsând locul gol... Așa se va fi întâmplat și cu povestea noastră... I s'o fi năzărit — poate — cuiva într'o seară. A doua zi a povestit-o unui vecin, vecinul nevestei, nevasta unei prietene și... în câteva ceasuri o știa tot satul, tot orașul!...

Dar despre ce este vorba?

Iacă, să luăm povestea dela început, așa cum e șartul poveștilor bătrânești...

A fost odată un slujbaş. Adică au fost doi. Și slujbașii aceștia s'au pus „în poară” cu stăpânirea de au trebuit să mergea la curtea domnească

să-și caute dreptatea. Dar drumul lung, gologani-s puțin. Și atunci slujbașii aceștia și-au adus aminte că și ceilalți slujbași au o jalbă la stăpânire și și au zis că bine ar fi dacă ar aduce răspuns și la aceia când vin din orașul cu scaun domnesc. Dar a fost să fie ca răspuns și dreptate la jalba celorlalți slujbași au venit înainte de a porni la drum cei doi slujbași. Și ei s'au dus să și vadă de treburile lor. Cum și-au isprăvit treaba, cum nu, destul că venind înapoi la casele lor s'au gândit că dela ceilalți slujbași să ceară câțiva gologani pentru drum. Dar n'au cerut ci opreliște pus-au pe leaful celorlalți de când aceștia au luat la mână gologanii, au văzut că s mai puțin decât trebuia să li se dea.

Și început a mulțimea slujbașilor să murmure și să se sfătuiască, până ce unul dintre ei, mai tare în... „virtute” și în gură, a cerut să i se dea toată plata. Și nu a tăcut gura sa până ce nu i s'a plătit plata sa. Și așa a făcut al doilea și al treilea. Ceilalți n'au îndrăznit și și-au luat plata așa șută cum le a dat-o vistiernicul. Dar auzind ei că alții au luat plata toată, jalbă au început să facă la mai marele lor care nimica nu știa din cele ce se petrec acolo. Și cei doi slujbași auzind că jalbă se va face la mai marele lor ca să i se spună ce faptă voiau ei să facă pentru ca nu din buzunarul lor să iasă cheltuelile cu drumul și cu măncarea și cu dormitul și cu petrecerea în orașul cu scaun domnesc, ci din a celorlalți slujbași mai mici, dat au ei banii luați înapoi spre marea mulțumire și buna petrecere a sărbătorilor Învierii Domnului a tuturor slujbașilor mărunți și mici și umili...

Asta e povestea noastră, care însă nu ne spune cum și cu ce suflet cei doi slujbași au renunțat la banii pe cari urmau să i ridice pe nedrept și cum și-au petrecut ei sărbătorile Învierii Domnului din anul care s'a petrecut — dacă s'a petrecut vreodată! — povestea noastră!...

Ultare

La hotel: Un călător e gata să-și părăsească camera. Cu valiza într'o mână și cu o cutie într'alta, se uită în jurul lui. Apoi întreabă pe servitor:

— „N'am luat nimic?”
— „Ba da, bacșișul meu”.

Din foloasele muzicei

— „Faptul c'am lăsat pe fiică-mea să urmeze pianul, mi-a permis să realizez o operație foarte avantajoasă”.

— „Cum asta?”

— „Am cumpărat aproape cu nimica cele două case vecine cu casa mea”.

Nemai văzut de estin
Prețuri fixe extrem de scăzute

la MUZSAY

magazin de modă bărbătească
(vis-a-vis de Teatrul Orășenesc)

Șepreuș

Epurașul, vesel cum îi el, a adus de sfintele sărbători cadouri la toți cei ce au fost cuminți până acum:

— Doctorului, un genunchi în... spate dela dispensar.

— Lui „Mică dulce”, un biliard, o țigară Unirea și Nectarul zeilor.

— Lui „Păsărica”: regrete eterne și cântece funebre.

— Fostului director: un pușor dintr'un ou roșit însă nefiert.

— Lui Nicu: intristare că a pierdut portofoliu de șef de cabinet al d. doctor.

— Unui impegat: puțină atenție asupra epurașului ce a prins, căci altcumva îi scapă.

— Lui Vasilică: un stup sistematic cu albine care nu înțepă.

— Lui „tuși”: salutări prietenești din partea noastră.

— Unei domnișoare cu care cerul a fost mai bun, epurașul i a adus mai multe lucruri, bunăoară: un briceag de bărbierit pentru viitorul ei soț, o geantă mai mare pentru chestiuni secrete și o mașină sistem vechiu fără geamuri, plină cu „iluzii pierdute”.

— Lui Mitică o birje de mers la Apateu și... nu mai spunem.

— Poștei Șepreuș: centrală telefonică nouă.

— Lui Costică: al doilea țigaret de un metru.

— „Clubului pierde nopți”: bastoane și bastonașe a 2 lei bucata.

— Domnișoarelor sectante: câte un nou testament în care se scrie că au dreptul să poarte și... bijuterii.

— Șepreușului: nisip de pus pe străzile principale.

— Lui „tatiții” ouă roșii incondeiate și bretele la pantaloni.

— Lui Teodor studentul: o pereche de pantofi pentru bal.

— Lui Danciu: o straiță pentru a lua în ea pită, clisă și sare când pleacă la Arad. În plus i se mai aduce o pereche de pinge noi pentru ghețele dela botez, ca să poată merge până la gară la Cermi.

— D-lui Traian o sală nouă de joc.

— Și corespondentului muncă, muncă și iar muncă (transmite redacția).

Cesuri și bijuterii din aur veritabil cu prețurile cele mai eftine la firma

IOSIF REINER

Arad, str. Colonel Pirici 3, în dosul Teatrului Comunal.

Copiii

— Când te-ai născut, Georgică?

— Nu m'am născut deloc, căci am mamă vitreagă.

Gurahonț

— Pollák croitorul abea s'a mutat la casa buclucașă și a fost prins de nevastă-sa cu o morărită, care a scăpat pe fereastră la Marișca „grasa”.

— Itzig Kóhany dornic de îmbogățire a vrut să facă puțin „ghiseft” înainte de sărbători, punând în vânzare mac amestecat cu nisip, dar a fost prins de autorități. — La fel procedează și cu beuturile spirtoase, otrăvindu-le în fel și chip.

Tot acest jidan a treia zi de Paști a ținut prăvălia și cărciuma deschise până la amiază, în timp ce în biserică se făcea sfânta liturgie.

Autoritățile sunt rugate să ia măsuri în cauză.

— Simpaticea Duduia cea care a trimis 1 Leu la „Bravo” spre noaptea de 1 Maiu a primit în loc de capac verde, niște spini uscați, pe cari n'a vrut să-i înlăture până nu vin autoritățile să cerceteze cazul.

Noa!... că autoritățile n'au altă treabă.

**An sosit modele noi de PARDISIURI,
COSTUME și ROCHII de PRIMĂVARĂ,
cari se găsesc numai la firma:**

MENCZER

Palatul Fischer — Eliz — Membru la „Mercur”

Prețuri extrem de reduse.

Hălmagiu

— O dăduță cu simpatii prin aproape toate satele, e curată mai nou și de un cunoscut tinăr specializat în stăruința de a rămănea mereu pe... loc, dar ea nu i dă nici o importanță, capul și inima fiindu-i cucerite de un aprig și... crainic comandant de pe la Vărfuri.

— Bogătașul nostru, ridicat pe dolarii primiți de fratele său din America, a declarat că vrea să cumpere cea mai mare clădire din Arad.

Gurile rele vorbesc însă că el a nimerit tocmai bine în cartierul țiganilor arădani.

— Un altul, acesta tinăr și om cumsecade, s'a gândit că acum după câțiva ani să poarte doliu după bunica sa. Gândul și l-a pus repede în practică astfel că 2-3 zile a fost văzut fără pălărie. Cineva l-a întrebat:

— De ce umbli fără pălărie pe timpul ăsta rece?

Pecica

— O doamnă din societatea „înaltă” făcută recent româncă, din atenția deosebită față de soțul iubit a sărbătorit Paștile „catolice” cu mare pompă, având invitați dela Arad, iar la sărbătorile noastre (și ale soțului, nu și ale stimatei dne) a călătorit cu fetița la Budapesta. Oare de ce?

— Simpaticea domnișoară, fostă logodită, de ce face corso insoțită de doi preoți catolici tocmai în „Vineria patimilor” și atunci când lumea mergea la biserică.

Spovada se face altfel, nu ca să jignești sentimentele românești.

Ce zici domnișoară?

— Părintele unit, în grija sa păstorească, ține credincioșilor în toate ocaziile câte... o predică cu subiect ortodox.

Bine părinte, nu uita însă, că pe cicanii au o vorbă, care spune că... poți prânzi dar nu și cina...

Sebiș

— Fetița cu casa 'n colț din Sebiș intr-o Duminecă pe când era la plimbare cu simpatul ei, a început să intre obiceul și pe strada principală din Sebiș cumpărând și mâncând floricele caldă proaspete, zicând către simpatul care mănca o portocală: „Eu aș bine mă simt de par'că aș fi pe strada principală din Arad”.

Da, dar ar fi mai bine dacă nu mai ocupa cu dentiștii șomeri din Sebiș că la urma urmei nici ei nu o vor și tot aici va rămănea!

Rădești

— În cărciuma lui Friedmann acum numai Crăclun, nu ca mai mult când nu încăpea în ea.

— „Străjile” dela noi poartă cea la curea... De ce?... Ca să rămână fără ea când dorm.

— Ai noștri s'au sfătuit ca Paștilă să stea câte șase la un de vin, dar nevestele câte una șase litri de vin.

— Nevestele dela noi poartă haine mai scurte decât fetele mărit... Sărăciii bărbaji, ce să tire au la pod!

Baia de Criș

— O d-nă de pela gară a fost fata ei la București, între ele au fost și Galeriele Lafayette și ne vrând să se scările, s'au urcat în ascensor. Dna fiind prea grea s'a stricat mașina și ei s'au oprit între etaje așa n'au putut eși. Un angajat văzu că întâmplat și neștiind dacă este cine înăuntru sau nu, a strigat cu voce „largă” cine-i acolo, ce ați făcut, cine înăuntru? Dna s'a speriat și a zis dinăuntru „Noi estem aici dela Baia de Criș.” Ar fi fost păcat ca acei doi să nu știe cine-i înăuntru.

2) Dșoara căreia i-a făcut curtă invățător, în toamnă s'a înscris la școală la Orăștie dar dela Crăciun e acasă așteaptă pețitori. Ii dăm un sfat să fugă după băieți că el vin și așa mai așteaptă o... vremea mai bună!

Buteni

Chestiunea cu ajutarea văduvei pom, se repetă mereu.

Se spune însă că de data asta s'a mai întâmplat în grădina poartă că s'a convins văduva de adevărul proverbului: „Gardurile au ochi urechi”.

Ea crede că a scăpat dacă schimbă locul sub o poartă.

Ii atragem însă atențiunea să seama — probabil a uitat — zidurile au ochi și urechi.

Atențiune!

Cele mai renumite
vinuri roșie și albe

La Nini Nicolae
Arad-Micălașca

strada Renașterei

Marii umoriști

Regele ghinionului

de Max și Alex. Fischer

Tremlett, cunoscut mai bine, dela New-York până la San-Francisco, sub porecla de „Regele Ghinionului”, s'a născut în Statul Ohio.

Ghinionul, un ghinion încăpățânat și tenace, se ținea de persoana lui încă din copilărie. La șase ani, când nu era decât un copil roz și blond, dacă se decidea să joace lotton sau domino cu frații săi, pierdea inexorabil.

La douăzeci și trei de ani, în urma morții neașteptate a părinților săi, Tremlett se pomeni proprietarul legitim al unui mic patrimoniu de 300 000 dolari. Auzise deseori pe tatăl său spunând „prima datorie a unui capitalist e să nu lase să doarmă capitalul său”. Decise să consacre, fără zăbavă, o su-

mă de 25.000 dolari pentru lansarea unei paste de dinți nutritive.

Această pastă, după părerea tuturor chimiștilor, era un reconstituant eficace. Oricine, afară de Tremlett, ar fi realizat cu o astfel de întreprindere averi nebănuite. N'au trecut nici cinci luni și Tremlett se văzu nevoit să lichideze, deoarece capitalul fu complet înghițit.

Dar nu se descurajă. Rând pe rând se puse în fruntea alor douăzeci de inițiative: un bar automat, o prăvălie de noutăți, o fabrică de fieruri de călcat extra-uoare, din aluminiu, o editură care publica volume numai pe hârtie de țigaretă, o agenție pentru plasarea asasinilor șomeri, etc. Rând pe rând, în mai puțin de trei ani, toate aceste in-

treprinderi cari păreau c'o să prospereze, au dat faliment.

Într-o dimineață, Tremlett făcu un inventariu scrupulos al patrimoniului său. Constată că nu posedă, în total, mai mult decât o bancnotă de 1000 dolari. Atunci sări la suprafața spiritului său ideea simplă și genială, care trebuia să facă din el, într'un timp scurt, omul extraordinar de bogat, cum e astăzi.

Băgă cu grijă, în una de despărțiturile portofelului său, unica bancnotă de 1000 dolari. Făcu o vizită directorului lui New-Bazar din Noisy-la Seale (Ohio) și spuse următoarele:

— Posed 1000 de dolari. Acțiunile înfloritoare voastre întreprinderi sunt cotate în acest moment la 1000 dolari. Sunt decis să cumpăr una, chiar astăzi, imediat ce se va deschide bursa.

Faima ghinionului lui Tremlett era întemeiată de fapte sigure. La anunțul acestui proiect, directorul lui New Bazar reuși cu greu să reție o injură.

— Vreți să cumpărați o acțiune? murmură el, a New-Bazarului? La na drăne! credet-mă, dragă d-le Tremlett, înțeleg pe care aveți de gând s'o faceți departe de a fi atât de aventurosă cum credeți dvs. Ba îmi permit să dau un sfat, un sfat prietenesc. Înțeleg, dvs, ați cumpăra o acțiune dela Bazar!

Drept răspuns, Tremlett declară:

— Hotărârea mea e năstrămată. Până diseară volu figura pe lista narilor voștri.

Directorul lui New-Bazar simți că mai era permis să ezite. Trebuia cu preț să găsească imediat un complice care să-l propună lui Tremlett, buia, cu orice preț să evite ca Tremlett până diseară, să aibă interese în bursă, cu riscul de-a-și vedea averea sdruncinate chiar a doua zi.

— Domnule Tremlett, urlă el, pe 10.000 dolari Acceptați-l vă împor-

Gila Iuân Nojiță șicire să luăm amince!

Iacă mă la Pașci
și lo ca tât momu
am făcut binle geam
mâncat niște nouă
gin șiele pă carle
nu mi llași trâmă și
mo apucat o rup-
toare la foale gl

am gâgilit că amu amu să hulule
pământu pă minie și cântă popa
cu carcea în brâncă la cap. Numa
tunna când leram gata să dau a-
blezu mnam adus amince gi Noji-
foala și mam întors napol gi pă
drum că mam adus amince că nms
cunutat cu te și rămâne văduvă și
fără bucurie și fără numle și ge
râsul satului și prunșilor. Și ca să
capăt lardă chedve gi viață mam
spălat grumazu pă ginlontru cu
neșce vinars gi comina gi zdrăvie
măja gi lei și mnam luat băta
brâncă și sândăraia în space și
hal la drum. Și mam tât dus pă
drum naince și nu șciu cum da
tunna la Vinga am agluns inge
mo mâncat odată rușina cu nlevasta
gintăia. Șacio am văzut o șogărdă
gi la trașbirăime tarie mândru im-
brăcată gi zisile le că nime nui așa
gi imbrăcată ca le că le dară sām-
bracă gin banl lu mătușă pă carle
dușle în tât sara cu țecheru acasă.
Da mam uitat lo la le șam văzut
că nui mulere tunna gi lăpădat ba
poci zisile cu brâncă pă inimă că o
poți fînle la casa rumânului. O fi
traba asta am zis lo da gi se nu
so meritat le până amu. Apu drept
să zic, că lucru alesta lo nui șciu.
Mnlor povestit il șieva cu neșce ră-
cșio pădure da nu șciu șeo fost
aclo.

Apu cum fără treabă ajunsă la
Vinga tât fără triabă am și vinit
napol șam luat o cătă țara me. Pă
drum mam cprit tunna binle în
Gașa la morminți inge am vădit
cât parage marle. Luce mă fipai și
lo până la parage da paragea fu
la morminți. Nu șciu lo 'binle șeo
fost da o fost faină până și domnu
director a nost o fost aclo cu mai
mulți domni gin Arad și cânta māl
vere. On popă gi ce lua cu jele pă
la pișonre. Da și oamini ascultau
și tât fură numa udei și ureci, ba
urui gintră il zisă cătă minle că
până so hulul lumea așe popă no
hi aclo. Văzul lo că aclo la Gașa
uoamini trăiesc binle și nui ge mi
nle șo luai la pișior până ajunsă
la Șăbiș. Niși nu opucat să pun
binle pișioru în sat că și vini unu
la minle sām spună co fată gi pao-
re sombrăcat domnieșce și că amu
vre să petreacă numa cu
aomni. Treaba li faină că dară gi
să nu fie și rumânile noașce doam-
nile da viezi uomu și mulere nu tre-
be să să incinză mai mult gicăt li
lepegeu că vezi alunși lucru li ge
rușinie. Și mnlor mai spus că po-
pișă gila Șăbiș nu so dus la petre-
cania rumâniască pântru că cemă-
toarea no fost scrisă pră jldovieșce,
fiar udei gi răs că nu șcie șici ru-
mâniesce. Dapu nui bai co vini și
vremia lui.

La Șăbiș am auzit că la Buceni
li comege și luce am pușulito aclo
să pietrec și lo o fîră că lo am
gâgilit căl comege ge așela cu Tă-
nașie și cu muleri geașelia cu bu-
ricu gol. Da no fost așe numa ge
așela tât mniio părut binle că mam
dus că dară am auzit că perceptoru
gila Buceni li șiel mal faină perfec-
toru gi pașia că dară așe or zis
comegeș așela. Dapu mie imi parie
binle gi domnu perfectăr că tot cu-

nosc căl om faină și gângeșci că
tât pă flaștăr o umblat tel așa um-
blă gi faină când vinle la Arad să
verse să fie cu lertare.

Noa apu gila Buceni o luat mai
glparce cătă Almaș și geaclo mă
luă una pă inima carului pă carle
o dus nișce dupl la ștafle și mo
dus la Răgeșci inge mniio spus că
morfi frlg cucuruzu lui Lala. Tar-
rie mam mnierat lo gi lucru ales-
ta și mam dus săl vād, da nam
văzut nimica numa uoamini carle
fac pă profeșe și pă cantoru gila
beserecă cum să sfăge cu părești în
birtu lui Fridman. Văzul lo că nu
gi minle paclo că nam cu șinle
măntălele o luat napol cătă Almaș
și tunna binle făcul că mă cota
poștașu cu scrisoare gila domnu
director ca să vin napol la Arad să
fiu aist pă paragea gi Marfi când
o fi Zeșle Maiu. Si pă bina ogiun-
săi că abge mă băgal pă ulișă
noastră și înșlepu să pișe on pic
ce pceatră gata gata fu sām pră-
păgească bunătăce gi clop gi bu-
cace și după amnizăzai mal mă și
ninsă on pic gi gâgilit că popi o
zmincit călindariu și or uitat căl
Crășlun amu gi ninge așe pogan.

Noa amu lăcă că vam scris a-
tăce amu să nle trâmiceșă aboli-
mentu și să nu fā fașlești gi mne-
rază să vā mănlești pă noi da să
șciți că geamu naince Bărau nost
leșă tāt la doauă săptămâni așe
marle cum il amu ca să avlești șie
șici și popir să pocăliști clisa în tel
când merești la sapă că amu înșepe
vrlema li.

Al vostu
IUÂN NOJIȚA

Masini de scris

de vânzare și de imprumut, la

M. Szegfű

Arad, str. Brătianu 7. Tel. 11 44

Atelier special de reparațiuni
pentru:

mașini de scris

mașini de calculat

tocuri rezervoare

hârtie — șapirograf — indigo și

toate accensoriile pentru mașinile de
scris.

A APĂRUT

revista „TOT”, organul „Institutu-
lui românesc de documentare” de
sub conducerea d-lui Th. Iorga.

Revista este consacrată exclusiv
problemelor de documentare. Ea
e trimisă gratuit, la cerere, orică-
rei intelectual. Adresa „TOT” Bu-
curești I. Str. Sf. Constantin No. 24,
telefon 3.16-15.

Citiți și răspândiți

„BRAVO”

Români! — Aproximativă vă cu **brânzeturi** de primăvară
direct dela producător, — premiate cu două **medalii de aur**
Mărfuri proaspete, curate, extrem de eficiente.

FIRMĂ ROMÂNEASCĂ

„AROMAT”

Calea Banatului 3

Gheață artificială

abonamente și comenzi

pt. gospodării și prăvălii **GARANTATĂ** furnizează mai eficient

Flora S. A. Telefon 1141

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 33

fost **REUSZ**

Pyrrhus avea rendez-vous!

Am fost aseară la teatru. Mi-era
dor de o piesă clasică; să-i savurez
mixelitatea versurilor; să mă fră-
mânt împreună cu eroii; să plâng
cu ei, în durerile lor, să mă bucur
în fericirile lor, să mă confund cu
fiecare în parte.

Se juca „Andromaca”.

... Alături de nenorocita văduvă a
lui Hector, am trăit clipe de zbu-
cium intens; am oscilat între dato-
ria față de bărbatul mort și iubirea
de mamă.

... Mi-am amintit scenele de gro-
ză când Achile îl țara pe Hector în
praful cetății; de moartea bătrânului
Priam; de dărâmarea Troiei și de
cruzimea grecilor.

Il priveam cu groază pe Pyrrhus
și nu voiam să-i împărtășesc dra-
gostea.

Il sărutam pe Artyanax, singura
mângâiere a calvarului meu...

Am vrut ca între datoria de ma-
mă și cea de soție să-mi impac
sufletul și să-i urmez, din templu
incă, lui Hector neuitatul meu soț.

... L-am deplâns pe Oreste ce-și
purta cu resemnare zădărnica iubi-
rii și am înțeles prietenia adâncă a
lui Pylade.

... Cu Pyrrhus împreună, am in-
durat gama iubirii neimpărtășite.
Am jurat răzbunare văduvei lui
Hector, și am cerut — împins de
patimă — să predau atenienilor pe
micul și nevinovatul Artyanax, pen-
tru a le potoli furia și a o face pe
Andromaca să sufere.

Am rămas neinduplecat la rugă-
mințele Hermionei și când Andro-
maca — pentru a și salva fiul — a
făgăduit că va primi alături de mine
binecuvântarea zeilor, am uitat a
menințările lui Oreste și grozăvia
fastei mele, de a mă căsători cu vā-
duva aceluia pe care l-a ucis tatăl
meu.

... M'am infuriat — cu Hermiona
— de ticăloșia lui Pyrrhus, și-l-am
indemnat pe Oreste să 'nnece în
sânge nunta lui cu Andromaca.

Și când Oreste mi a vestit plini-
rea fastei lui, m'am cutremurat de
groază. L-am iubit pe Pyrrhus Pe
Oreste l-am împins la crimă, pro-
mițându-i că iubirea lui statornică
va fi răsplătită, și când a venit cea-
sul răsplății, când Oreste pregătise
totul pentru a mă reîntoarce la curtea
tatălui meu, l-am blestemat că mi-a
ucis dragostea fără de care nu pu-
team trăi.

... L-am indemnat pe Pylade să
plece, să mă lase singur. Il omori-
sem pe Pyrrhus și Hermiona mă
blestemase Viața pentru mine nu
mai avea nici o noimă.

Plecând dela teatru, il aveam ina-
intea ochilor pe Pyrrhus însângerat,
pe altul ce trebuia să binecuvinteze

dragostea răvnită cu atâta ardoare.
Pe trepte... l am întâlnit. — Noroc
mă! Unde mergi? — Mă grăbesc.
Am înghățat una mișto! Mă duc să
n'o scap.

Pyrrhus avea rendez-vous!

Vladimir Barbu

Actualitatea în imagini

D. Daladier,

președintele guvernului francez, care a decis
joi devalorizarea francului.

Achmed Zogu,

regele Albaniei, a cărui căsătorie recentă a
fost centrul preocupărilor mondene
ale Europei.

50 Lei trimis prin mandat poștal
sau în mărci postale, în plic, la a-
dresa de mai jos, — vă dispensează
de o greșală care vă poate fi fatală
și vă cruță oboseala deplasării.

Pentru această sumă neînsemnată
puteți avea în 24 ore dela primirea
ei, un răspuns precis și complet la
orice întrebare.

„TOT”

Institut românesc de documentare
București I. Str. Sf. Constantin, 24
tel. 3-16-15.

Onoare

Sună telefonul. Nicușor un băieț
de cinci ani, fuge la aparat. O voce
întreabă la telefon:

— „Am onoarea cu domnul pro-
fesor”.

Nicușor răspunde:

— „Nu, aveți onoarea cu fiul lui”.

Brad

— Un domn după ce și-a alungat din căminul conjugal soția, — femeie destul de frumoasă, — a adus în casă o fetiță prea durdolie la 15 ani și prea tânără pentru a putea ține loc de mamă la copilăș. În schimb ne îndoiim că locul soției nu-l ține, cunoscut fiind faptul că fetița nu mai dă pe acasă deși locuiește în apropiere.

— Comerciantul Rox, de nezac că l-a abandonat duduia blondă pentru care-și mănca unghilele, asediază cu o curte, prea înflăcărată ca să fie sinceră, pe o jdoacă de-o înălțime puțin obișnuită la femei. — Noi le spunem: lungule, nu face nimic din răutate că ești mare și să rău, iar ție Gizi îți recomandăm broșurile unui institut de înfrumusețare, iar ca să te poți compara cu duduia blondă îți prescriem și câteva doze de plimbări (kilometraj perpetuu), doar ți se mai tocește din picioare. Altcum nu garantăm.

— O domnișoară de pe la Gura-Barza crede că „Bravo” nu se poate ocupa și de dânsa. — Dudue, vezi de te poartă ca o „fată mare”, altcum iar nu garantăm.

— Blondă îndoliată ce nu cunoaște decât foarfecile (pentru manicur), vrea ca lumea să-l cunoască numele. Ne mângâim a o numi Nus Braun, iar la cele scrise despre dânsa a replicat cu cuvinte din cele mai murdare. La acestea noi ripostăm cu o poveste auzită dela o prietenă a ei.

Între zi blondina noastră nu știu ce-o fi mâncat și apucând-o stânsorile s'a... tupilat sub scările primăriei și a făcut ceace... ne a dorit dar nu se scrie. Surprinsă aproape în flagrant delict l-a camufiat cum s'a putut. Ne mai provoca duduia scumpă? Pofim?

— E numa Fabri (cantului de mobile) e disperată că Bica o neglijează. Fie jo, ferește-te de coarnele bici că rănește... inima.

— Dșoara Aurica dela Racova se crede dansatoare de elită; însă corespondentul nostru s'a plâns că la serata din prima zi de Paști l-a căcat mereu pe picioare.

Cele mai frumoase bijuterii
conornicele cele mai precise
tacâmuri și obiecte
pentru cadouri la

**COLOMAN
HARTMANN
BIJUTIER**

ARAD, Palatul Minorităților
Prețuri solide

schimb; puneți numai iscălitura în josul acestui contract: prin care vă angajați să nu deveniți niciodată acționar al New. Bazarului!

Tremlett se întoarce acasă și se culcă în pat.

A doua zi, după ce puse cu grijă, într-o despărțitură a portofelului cei 10.000 dolari, luă primul tren spre New York. Așa ajunsese, se duse la compania Generală a Tramvaelor. Trimise cartea sa de vizită președintelui consiliului de administrație.

— Domnule, îi declară Nu știu dacă am onoarea să fiu cunoscut de dvs.

— Desigur, răspunse președintele consiliului de administrație al puternicii companii de tramvae newyorkeze. Faima dvs. proverbială v'a făcut celebru în toată America. Cu ce vă pot servi? Ah imi închipui... Vă găsiți probabil în încurcătură și faceți apel la generozitatea mea. Ei bine, nu se va spune...

Președintele se grăbea să întindă un dolar lui Tremlett...

Dar acesta nu-i dădu timpul.

Cunoaște un bărbat sufletul femeii lui?

de Paul Weidenhan

Reacțiunea lymphohistociterei... și profesorul Unger se opri enervat din scris, căci lumina aparatului telefonic de pe birou se aprinsese, apoi se stinsese iar, ca să se aprindă și să se stingă din nou, de câteva ori.

— Pe semne că e cineva care nu se pricepe să vorbească, la un astfel de aparat, mormăi el și repetă: „Reacțiunea...”

Nu merge însă. Întreruperea îl făcuse să-și piardă șirul gândurilor, și fu nevoit să recitească fraza dela început, ca să poată urma.

— „La inflamațiunile chirurgicale ale organismului...”

Se opri iar. Lampa licărea mereu. Lumina asta îl făcea să se gândească fără să vrea la lucruri de un erotism murdar, ca, de pildă, o prostituată beată.

Goni gândul acesta desigur. Ce prostie să se turbure pentru un lucru pe care îl vedea zilnic de nu știu câte ori, când îl chema cineva la telefon.

Probabil că cerea cineva legătura cu Ellinor, pe acelaș fir. Își aduse însă aminte îndată că fata lui era dusă în oraș.

Lumina, care acum ardea încontinuu, îl scootea din fire. Ridică receptorul și-l duse la ureche. Auzi o voce cunoscută, vocea soției lui.

— Nu, Robert rămâne cum am hotărât. Volea vorbi cu el chiar azi după masă. Momentul cel mai potrivit e când se plimbă prin grădină, fumându-și țigărele.

Așa dar, despre el era vorba. Ascultă cu încordare.

— Bine dragă, fă cum crezi deși părerea mea e că puteai să-i scrii după plecare. La ce bun scene pe care le poți uita?

— Ar fi josnic din partea mea, Robert. Nu pot să fac una ca asta. A fost totdeauna bun și cinstit cu mine, chiar dacă nu a înțeles să se poarte cu o femeie de felul meu, ca să mă simt fericită alături de el. O să-i spun fără îndoială, de-a dreptul în față, că-mi stă în cale; îl cunosc bine și știu că mă va lăsa să plec în cei optsprezece ani de căsnicie neam străduind amândoi să ne dăm unul altuia fericire, nu s'o împiede am. Așa vreau să fie până la sfârșit, Robert. Am chibzuit toată noaptea asupra acestui lucru și hotărârea mea e ne- strămutabilă.

— Fie și așa, dragă. Nu vreau să te silesc la un lucru care ar fi împotriva vederilor tale. Credeam numai că te poți acuti de scene neplăcute. Și apoi,

— Thank you, Sir, dar n'ați ghicit scopul vizitei mele. Ist o: știu că tramvaele voastre n'au mers niciodată așa de bine ca acum. Nu vorbesc în calitate de călător, ci ca om de afaceri.

Acțiunile voastre, dacă nu mă înșel, au atins cota de 10.000 dolari. Am exact 10.000 dolari disponibili. Vă miră? Drăgă! Voiam să vă fac cunoștință pentru că, până diseară, am onoarea să vă anunț, veți putea adăuga numele meu la lista acționarilor voștri.

Președintele consiliului de administrație al companiei tramvaelor newyorkeze se cutremură.

— Ce? Ce vorbiți? Dvs. Tremlett aveți de gând să cumpărați o acțiune a companiei noastre? E îngrozitor! E o nebunie! Acționarii noștri nu vor avea niciodată dividende...

— Am reflectat mult, Sir, întrerupse Tremlett. Decizia mea e irevocabilă.

După un sfert de oră președintele newyorkeze înmâna lui Tremlett un cec de 100.000 dolari. În acelaș timp întindea un stilou ca să-și pună semnă-

chestia cu Ellinor...

— Nu mat e un copil și mă va înțelege. Sunt sigură că nimeni și nimic nu va sta în calea fericirii mele, care nu vreau să fie întunecată mai târziu de o faptă urâtă, aceea unei fugi într-a-scuns. Vreau să părăsesc casa aceasta cu capul sus.

— Așa dar vii negreșit diseară?

— Da, dragul meu, nimic nu mă mai poate opri. Până atunci... pa!

— Pa!

Profesorul Unger, stătea ca împietrit. Ținea încă receptorul la ureche, cu degetele încleștate, și un singur gând i se înfipse în creier: Nu mai de n'ar fi ascultat și altcineva convorbire. Ce cara gios lucru! Ce-i mai păsa acum?

Că profesorul își întrerupsese în ziua aceea savanta lui lucrare ca să iasă în oraș, miră pe toți ai casei. Dar ceea ce-i miră și mai mult era voiciunea cu care vorbea în timpul mesei cu soția și fiica lui despre lucruri mărunte și neînsemnate.

Își ieșise cu totul din obicei în schimb doamna era foarte tăcută și lăsa pe Ellinor să întrețină conversația.

După masă, când fata se retrase în camera ei iar profesorul ieși să-și facă plimbarea zilnică în grădină, Gerda Unger stătu încă multă vreme pe terasă, privind îngândurată în gol. Pe urmă ea luă o hotărâre și coborî cele câteva trepte care duceau pe alea pietruită. Sunase ceasul.

— Bine că te-ai gândit să vii singură fără să te mai chem, Gerda, o întâmpină soțul ei. — Am ceva de vorbit cu tine.

— Tu cu... mine?

— Da, Gerda, și nădăjdul că nu te vor lăsa prea adânc cele ce am să-ți spun.

— Nu înțeleg...

— Ascultă mă cu atenție Gerda, început el. Știi că zilele trecute am împlinit patruzeci și patru de ani. Deși viața pe care am dus-o împreună în lungul șir de ani al căsniciei noastre a fost cât se poate de fericită, trebuie să-ți mărturisesc că am ajuns la vârsta aceea primejli-casă când...

Ea vru să răspundă ceva, dar el o opri cu un gest și urmă:

— Oricât m'aș sbate, oricât de ridicol ar părea, sunt la vârsta așa zisă critică, în care bărbatul se lasă târât de pornirile lui nestăpânite. Nici faima de care mă bucur în lumea științifică, nici onorurile și respectul care mi se dau, nu

tura în josul unui contract dresat pe o hârtie timbrată, prin care se angajează să nu caute niciodată să cumpere vreo acțiune a companiei generale a tramvaelor newyorkeze.

Tremlett se întoarce acasă și se bagă sub plapomă.

A doua zi, după ce adresă portofolul cu cei 100.000 dolari, luă primul tren spre Chicago. Abia sosit se duse la sediul lui „Standard Oil Company”. Prezentă cartea lui de vizită președintelui consiliului de administrație, care e, după cum se știe, John Rockefeller.

— Sir John Rockefeller, îi declară el, dispun de 100.000 dolari. Am profitat de o fericită coincidență ca să vă fac o vizită cordială, deoarece am intenția...

Actualmente averea lui Tremlett se calculează la un miliard 627 milioane de dolari.

Și el n'a împlinit încă patruzeci de ani.

trad. de Mello

...Și o nuvelă

pot împiedica instinctul care, în astfel de împrejurări, e mai puternic decât rațiunea. Corpul, care s'a lăsat robit atâtea amar de ani de muncă, de îndatoririle față de familie și societate, se răsvrătește acum și calcă totul în picioare. Inima care a lăsat o viață întreagă își cere acum drepturile ei.

Gerda se uita cu ochii holbați la soțul ei, nefiind în stare să scoată un cuvânt.

— Luni de zile am luptat cu mine însumi, Gerda, dacă nu... și acest „dacă” a biruit. Știu că te vei da în lături ca să mi lăși calea liberă, deși vei putea fi neînchipuit de mult și...

— Cine e?... bolborosi Gerda, tremurând toată.

— Cine? Doamne, o fetișcană care care; te-ar desamași dacă ai vedea-o. O biată asistentă pe care o am la sanatoriu, care nu e vrednică să-mi tragă ghețele — ai spune tu, și poate pe bună dreptate. Dar pentru mine, Gerda, e femeia, chintesența femeii care mă atrage și mă ispitește, îmi biciuiește simțurile și mi le atâță. E femeia care mi s'a lăsat de odată în cale și mi-a deschis ochii asupra înțeleșului și valorii vieții.

Măinile Gerdei, albe ca varul, tremurau. Și sfîndcă în năucirea ei nu găsea ce să spună, el urmă:

— Văd că mă înțelegi, Gerda. Fă tare, stăpânește-te, timpul va tămădui rana aceasta. Diseară blec. Îți mulțumesc, draga mea, pentru frumoșii ani din viața ta pe care mi l-ai dăruit cu atâtea mărimimi, și-mi vreau aduce totdeauna aminte cu drag de...

— Nu, nu e cu putință, Alfred. Holborosi ea în sfârșit. Te înduri tu să se părăsești, pe mine și pe Ellinor și pe Alfred, al uitat oare totul? N'a fost decât un vis frumos care s'a îrosit într-o clipă? Nu mai există nicio speranță? Niciuna?

— Nu înțeleg ce vrei să spui.

— Dă-mi un răgaz cât de scurt ca să lupt pentru a te recăștiga. O săptămână, Alfred... numai opt zile, în care timp...

— să-ți epuizezi toate mijloacele tale femeiești, răsese el ironic.

— Spune-le cum vrei. Numai opt zile, Alfred, ca să judeci bine asupra celor ce ai de gând să faci. Să plecăm undeva, oriunde, să fim singuri... Numai noi doi, Alfred... Consideră rugămintea mea ca un răgaz de rămas bun... ori cum vrei... și dacă pe urmă rămâi la hotărârea ta de acum, eu nu-ți voi sta în cale.

— Bine, răspunse el, după ce șovăi cam mult. — Plecăm peste trei ceasuri. Pregătește totul și fii la cinci la seara. Până atunci eu am nițică treabă în oraș.

— Nu s'ar putea să nu te duci în treabă ea, cu teamă.

— Trebuie.

— Și vei veni la gară?

— Da. Acum trebuie să plec. Dorința mă silește să iau noul dispozițiune, asta vei recunoaște și tu. Știi însă că eu mă țin totdeauna de cuvânt. La revedere, la cinci la gară!

Își luă pălăria și bastonul și părădi casa. Dela cea dintâi cabină publică, telefonă la sanatoriul lui, dând instrucțiunile trebuincioase pentru timpul cât va lipsi.

Pe urmă intră într-o cafenea ca să-și omoare vremea până la plecarea trenului.

De vânzare o motocicletă
în bună stare marca A. I. S.
Doritorii se vor adresa la
T. CAMENIȚĂ
Arad, Bul. Reg. Ferd. 63-65.

Fiecare cu metoda lui

...cul primar al spitalului, voind
...ască vreo câteva zile, chemă
...cul secundar și-l spuse:
...ite, bolnavul acela din patul
...ea va muri mâine. Are un
...trem de interesant. Te rog,
...mi-l și păstrează-l în for-
...Am nevoie de el pentru
...ea ce o voiu ține săptămă-
...itoare.

Și plecă.

Peste opt zile se înapoia și pri-
ma-l întrebare fu aceasta:

— Ei, unde mi-e ficatul?

— Scuzați, domnule profesor, dar
omul trăiește.

Doctorul primar strigă, supărat:

— Fleește, iar îl vei fi tratat după
capul d-tale!

e relativ

...neiuug între tineri:
...une-mi, dragă, cunoști pe d-ra
...gigă?
...u, dar o să fie poate odată,
...ind?
...ind o să-i moară mătușa cu mi-

dența

...orul însurat către un coleg hol-
...Prea mult stai acasă, colega,
...să te însori.
...mă însor?
...să vezi numaidecât cum îți
...de plimbare.

zie

...i" întreabă medicul pe clienta
...folosit lipitorile pe care vi
...reacria?
...Da, răspunse cu naivitate pa-
...Dar lucru n'a fost tocmai ușor.
...mai mergeau, dar în saramură
...chip să le 'nghit'.

ent... temenin

...soțul venii acasă cu geanta
...de dosarele în cari pledase
...nal, soția îl întâmpină cu
...le:
...se azi la noi o femeie săracă,
...ară niște haine vechi pentru
...ei.
...și ce-i dăduși?
...m dat costumul pe care l-ai
...acum zece ani și rochia
...apărai săptămâna trecută.

ce.

...raordinară suplete! Minu-
...etă! Cum faceți, stimată
...ca să obțineți un atât de
...rezultat? Cunoașteți vreun

...ntrebuințez în fiecare di-
...un pumn de confetti...

...nfeti?
...Le arunc pe jos și apoi
...una câte una.

a de miere

...ere, spune judecătorul cu
...e, purtarea d-tale față de
...e incalificabilă. Ai bătut o
...barbar. Sunt obligat să te
...inchisoare.

...rog să nu faceți una ca
...e judecător. Gândiți-vă că
...în luna de miere.

de modernă

...ară cucoană, bine cunoscută
...din cauza părerilor extra-
...de bune ce le are despre
...scuta cu o prietenă, cam de
...calibru. Convorbirea auzită
...este următoare:

...stul meu soț e complet
...și fără ajutorul meu.
...fel ca și al meu. Oride-
...vrea să cârpească clorapii
...toase vreun nasture eufre-
...pun regulat ată în ac.

Inventator

La Buteni două cucoane discută
la eșirea din biserică:

— „Soțul meu a intrat și el în
rândul Inventatorilor”.

— „Serios? Dar ce a inventat?”

— „În fiecare seară inventează
un alt motiv, când vine târziu dela
club...”

Atențiune!

Cele mai bune și mai
efține ceasuri, bijute-
rii și verighete, sunt la firma

Csáky

din Arad, vis a-vis de biserica
lutherană.

Confuzie

— Te-am văzut ieri ieșind dela
cinema; o ținai strâns îmbrățișată
pe soția ta.

— Da, dragă, dar te rog să nu-
spui!

Intre bărbați...

Două pârliști de funcționari bărfesc
în timpul slujbei:

— „Nevastă-mea m'a visat azi
noapte milionar”.

— „Ești un om fericit. Nevastă-
mea mă crede ziua milionar!”

Răspuns potrivit

Profesorul: — „Poți să-mi dai un
exemplu de animal, de care se teme
chiar leul?”

Elevul: — „Leoaica, domnule
profesor”.

Ai auzit că...?

...La Doncenii, cărămida destinată
clădirii bisericii a fost vândută unui
evreu din Șebîș pentru suma de
4000 lei?

...Că un comandant premilitar
dela Vinga a dat o serbare cu
unitatea sa apoi a tras un pul de
chef la Timișoara?

...Unul dela Miniș a beut... 45
kgr. vin într-o zi, iar ca urmare a
crăpat fierea în el și-a dat în gâl-
binare?

...La adunarea din Pleșcuța cei
două „șogori” au serviciu: unul are
grijă de ușă și celălalt o deschide?

...Unul din Aciuja mergând acasă
dela Pleșcuța, s'a apucat să-și
spele... hainele în șanț și'n timp ce
le spăla, a căzut cu capul jos în
apă?

...La petrecerea de a doua zi de
Paști din Pleșcuța toată lumea s'a
distrat bine numai patru neveste
au eșit în curte să se distreze și
când au plecat parcă erau oi scă-
pate dela strungă?

Cițiți și răspândiți

„BRAVO”

Una „scoțiană”

Un irlandez traversa Alpii, ca auto-
mobilul dela Grenoble spre Nisa. La un
momentdat, spre coborire, mașina își face
vânt. Șoferul terorizat îi strigă clientului:

— Ne-am ars! Frânele s'au rupt și
motorul a luat foc. Nu pot să mai o-
presc mașina.

Irlandezul își face semnul crucii și
se reculege pentru a muri ca un creștin
adevărat. Deodată, trezindu-se din ex-
tazul morții, îi strigă, șoferului precipitat:

— Oprește cel puțin taxametrul!

Englezul

Către ora patru dimineața portarul
unui hotel se trezi cu un englez în pi-
jsma care-l bătu ușor în ușa:

— Mă ierlați, aveți o cană cu apă?

— Imediat, domnule, răspunse por-
tarul. Englezul luă cana cu apă și se
duse sus, spre odaia sa. După cinci
minute, era din nou la portar.

— Aș vrea încă o cană cu apă, dacă
nu vă supărați...

Io dă, pleacă, întârzie cinci minute,
apoi vine iarăși.

— Mai dați-mi o cană cu apă.

— Dar ce faceți cu atâta apă, dom-
nule?

— Imi trebuie — arde sus, răspunde
imperturbabil Englezul.

Logica

Marius își cumpărase un câine superb
pe care îl arăta lui Titin.

— Îi învăț să fugă, vino să vezi,
zise Marius.

— Aleargă foarte frumos, dar de ce
scoate limba când fuge?

— Ca să facă echilibru cozii, răs-
punse Marius savant.

Intre nebuni

În compartimentul unui vagon, în timp
ce mergea:

— Sunteți bun să-mi spuneți cât e
ceasul? Întrebă un călător pe cel din
fața lui. Acasta scoase din buzunar un
termometru, se uită la el, apoi zise:

— E Marți.

— Mulțumesc. Chiar aici trebuie să
cobor.

**Dr. Iulietta
Caloghiru**

medico dentist

Arad

Str. Lt. Aviator Sava 9

Consultații:

11-1 a. m. și 3-6 d. m.

Minunea

— Astăzi am văzut ceva minu-
nat — se extaziază Lilli — în față
șarpe, în spate crocodil.

— Adevărat? Și unde, la gră-
dina zoologică?

— Nu, într'un magazin de încăl-
țăminte.

Ce visează fetele

La cursul unui celebru profesor de
chimie sala era de obicei liniștită de
auditori. Studenții mai ales erau supă-
rați din pricina numărului considerabil
de auditoare. Dar n'aveau ce face.

Un mucalit își permise într-o zi de
a scrie pe tablă această remarcă glu-
meașă: „Femeile la bucdărie”. Dar
studentele dovediră mai mult umor,
câci a doua zi se putea citi pe tablă:
„Bărbații la ofiterul stărilor civile!”

O nouă întreprindere românească

În bdul Regele Ferdinand No. 50, s'a deschis un nou depozit
de sobe de teracotă și articole de faianțe.

On. public este rugat să acorde binevoitorul sprijin acestei
întreprinderi noi.

Proprietar: **TRAIAN GIVULESCU**

(ARAD, Bdul Regele Ferdinand No. 50.)

Jocurile noastre

Inițiăm, cu incepere de azi, o rubrică permanentă, de jocuri dis-
tractive.

Deslegătorilor li se vor acorda premii.

Lista premiilor o vom anunța în numărul viitor.

Deslegările se vor trimite până la 20 Mai și vor fi însoțite de cu-
ponul ce se găsește în corpul gazetei.

1) Un sfert de 'ncrucșare!

1	B	R	A	V	O
2	R	I	A	V	O
3	A	V	O		
4	V	O			
5	O				

- 1) e apreciat de cititori
- 2) o jumătate de oraș
- 3) așa iubeau strămoșii nostri
- 4) aproape... început de svon
- 5) jumătate din ce nu se spune sau numeral

2)

Ce sunt?

Cu j sunt consilier
Cu l inspir poezii
Cu d am dispărut din istorie
Cu o cânt în Mai pe inserat
Cu t sunt contrar unei femei
Cu s ajut la treerat
Cu r merg înapoi.
Cu m visez
Cu p sunt în războiu

Bravo! No. 252
cupon de jocuri

Prescurile dela Chişineu-criş şi victoria Gloriei asupra Ripensiei

— Din culisele supporterilor Gloriei Gestul notarului Ardelean dela Chişineu-criş-Bucuria din garderoba gloriştilor —

Rezultatul record de 4-1 obţinut de Gloria asupra Ripensiei, tehnicizată echipă dela Timişoara, în prima zi de Paşti, a produs, după cum era şi firesc, o mare bucurie printre toţi sportivii români din Arad şi judeţ. Toţi cei aproape 3500 spectatori ce au asistat la acest match memorabil, au fost viu şi plăcut impresionaţi de forma excelentă pe care a arătat-o Gloria. S'a crezut că aceasta se datoreşte în primul rând, prezenţei în arenă a dlui maior Tane Săvulescu, venit să „recolteze” pe seama selecţionatei României, vreun jucător din lotul pe care Gloria l-a opus Ripensiei. Poate e justificată şi această ipoteză, dar noi, aştia dela „Bravo!” credem că originea avântului cu care au jucat gloriştii este alta şi ne facem foarte să ne şi dovedim afirmaţiunile.

Se naşte o idee!

Pentru a ne ţinea de cuvânt, trebuie să întoarcem ceasul timpului în zorii primei zile de Paşti şi să asistăm la serviciul religios al Învierii Domnului oficiat în biserica ortodoxă din Chişineu-criş...

Suntem deci acolo. Preotii rostesc rugăciuni, corul răspunde şi atmosfera mistică stăpâneşte sufletele credincioşilor veniţi la biserică în zorii zilei să ia lumină din lumină şi să se bucure de înviere. Credincioşii sunt stăpâniţi de frumuseţea rugăciunilor şi numai rar li se mai abate prin suflet şi un alt gând, o altă preocupare decât cele religioase, inspirate de evlavie momentului.

Dar sufletul omului e mobil, e agil şi nu se astămpără niciodată. Şi printre sufletele aceste, a fost şi cel al notarului Ioan Ardelean, admirabilul conducător al administraţiei comunale din Chişineu-criş. În timp ce ascultă şi participa cu înţelegere la serviciul religios al Învierii, o idee, în mod vag, la început, şi apoi, din ce în ce mai clar, a început să se concretizeze, să ia contur, să treacă graniţa imposibilă. O idee, sugerată de ceremonia la care asista. Pe faţa notarului nu s'a văzut nimic. Doar în ochi a stăluit un moment, o licărire sugubă, jumătate de speranţă, jumătate de şotie năzdrăvană şi originală. După aceasta hotărârea a fost luată. Şi cu ea în suflet s'a învârtit acasă, a venit din nou la biserică pentru a lua parte la Sfânta Liturgie din Duminica Paştilor.

Audienţă la preot

Hotărârea sa nu a fost împărtăşită nimănui. Simpaticul şi origina-

lul notar o păstra pentru sine şi se uita, superior în jurul său. Ochii parcă spuneau: de-aţi şti voiu ce pregătesc eu!

Dar nimeni nu ştia şi notarul se bucura dinainte de efectul ce-l va obţine transpunerea în realitate a hotărârei sale. Un timp a fost furat de frumuseţea slujbei şi armonia melodiilor cântate de cor. Hotărârea însă revenea mereu în centrul preocupărilor sale, făcându-l, mereu, să se felicite pentru o astfel de hotărâre strălucită...

...Într'un târziu, după toate regulile tipicului, slujba dumnezeiască a fost încheiată şi credincioşii au început să se răspândească pe la casele lor, spre a se bucura de învierea Domnului. Notarul a rămas un pic mai pe urmă şi într'un moment când credea că nu-l vede nimeni, s'a strecurat — după ce a făcut o cruce — în altar.

Un cuvânt şoptit la urechea preotului a fost urmaş de o convorbire între patru ochi, ceva mai departe de urechile crâznicului ce aranja în dulap ornate bisericeşti cu cari fusesse îmbrăcat preotul. Convorbirea durează. Preotul se uită mirat la notar, pe urmă zăbeste neîncrezător, mai spune câteva cuvinte şi apoi dă sentinţa:

— Se aprobă!... Bine prietene, ai tot ce vrei... Peste o jumătate de ceas totul e acasă la dta...

— Mulţumesc şi... sărbători fericite!

Soseşte pachetul!

Şi într'adevăr. O jumătate de ceas mai târziu, crâznicul soseşte la locuinţa notarului cu un pachet mare în braţe. Notarul la pachetul în primire şi-l dă apoi unui om de serviciu, pe care-l îndrumă să fie la gară pe când pleacă automobilul dela Orlaca spre Arad. Pe la orele două, notarul îşi face apariţia în gară şi puţin mai târziu soseşte şi automobilul. Notarul la pachetul, îl urcă în compartiment şi-l aşează în plasă. Trenul pleacă. Linistit, însoţit de uruiul monoton al motorului Malaxa. Kilometru după kilometru e înghiţit şi garnitura se apropie de Arad.

În gara Arad, un hamal descarcă pachetul şi-l urcă într'o birjă:

— La Gloria!

Şi mână birjar!

Câteva perechi de ochi, întâlnite în drum, s'au mirat de pachetul din birjă, dar fiecare s'a gândit că e vorba de vreo rudă din provincie care vreu să facă o surpriză alimentară şi de Paşti cuiva dela oraş.

La poarta Gloriei, aglomeraţie. Notarul şi-a scos un bilet şi apoi a luat pachetul şi ajă cu el în garderoba gloriştilor.

Băieţii cari-l cunoşteau cu toţii l-au primit cu Cristos a învârt şi l-au înconjurat ca pe prieten iubit. După primul moment, când bucuria revederii a trecut, notarul s'a adresat băieţilor:

— Ia ascultaţi aici: v'am adus la fiecare câte-o prescură dela biserica din Chişineu, prescură sfinţită, în ziua de Paşti... Să mâncaţi fiecare câte-o bucăică acum înainte de în-

ceperea jocului, da apoi să-mi jucaţi şi să-mi bateţi pe Ripensia, că prescurile se răsună!

Un moment de stupefacţie tre jucători, dar apoi cuvintele multumire şi asigurările că Ripensia va fi bătută, au început să cântă.

Băieţii au luat fiecare câte-o prescură l-au mâncat şi apoi la joc. Cum au jucat aşi văzut toţi, după cum aşi văzut şi rezultatul. Totul datorit prescurilor de notarul Ardelean... Şi tot tui fapt i se datoreşte şi selecţionarea, care rodea mereu, în jocul, la câte-o jumătate de săptămână să vede treaba colul său de cură a fost cam sărat!...

Pentru picioarele sensibile

„AESCULAP”

Incălţăminte ortopedică „AESCULAP” Tălpi de corecţie

In toate depozitele de încălţăminte

„CARMEN”

şi în toate celelalte magazine de încălţăminte de primul rang

Dinastiile balonului rotund

Dinastiile balonului rotund, paralele cu vedetele spirituale aruncate în grădina românească, sub forma acelor instrumente de colportaj pe care le-am definit mai sus în alcătuirea lor pernicioasă, au şi ele miraculoase rădăcini în pământul cu atâtă deşert din suflet, cât încap sub cerul de azur românesc.

Iată „Auer”-ii aştia, dintre cari unul, inofensiv şi anonim, consumă acum sub formă de cârciumar, cu papricaş şi găluşte dela Seghedin, roadele stânse în ţara asta de pe urma îndemnării sale fotbalistice. Celălalt stea de clasă întâi pe firmamentul sportului, este pre-

zent în actualitate de vre-o câţiva ani şi se remarcă mai cu seamă prin involtura cu care schimbă de la un timp la altul mai des decât un moş din Avram Iancu îşi primeneşte. Svab de prin părţile noastre, vre-o câteva ori cetăţean român, sîndu-ne când vroia şi sărind dintr-o două ţări, ca un ied cum se oferă din nou manager din Bucureşti — cari aleargă în gât după acelaşi Auer, care fi cât de cât deştept — îşi va el în fundul conştiinţei lui, după merit despre oamenii şi oficialii ale sportului nostru.

Pe Calea Radnei

lângă gara Electrică e de vânzare o grădina primului rang, în întindere de 117 stânjani pătraţi. Informaţiuni se primesc în Calea Radnei No.

Pentru cititori abonaţi

Incepând cu acest număr, „Bravo!” va apărea în două săptămâni în 8 (opt) pagini.

Prin urmare, numărul acesta trebuia să aibă în 8 pagini, însă din cauza unor împrejurări văzute, suntem nevoiţi să-l scoatem numai în 6 pagini.

Numărul viitor va apărea peste două săptămâni în 8 pagini, cu reportaje de actualitate, rubrici artistice, jocuri distractive şi clişeuri de actualitate.

Medicul şi chefulul

— El Gică, ai luat din doctoria pe care ți-am prescris-o alaltăieri?

— Nu fiindcă pe sticlă scria: „A se lua înainte de culcare”.

— Ei şi?

— Păi, de alaltăieri şi până acu o tot duc într'un chef, şi nu m'am culcat!

Posta redacţiei

Păsărica — Nicl o frică. Nu te intimida de ameninţări idiale.

Nicovăla — Ce-l te-a omorât „birostul” de nu mai dai nici un semn de viaţă?

Emil — Felicitări pentru înaintare şi pentru intenţii, dar reproşuri pentru tăcere?

Almaş

— Lica de Ban, a auzit că acesta Paştele, pe cari le-am înaintat cu o săptămână în urmă, unde a... băut şampanie tănăscă servită pe nişte mese. Se pare însă că serbarea nu l-a servit tocmai bine, urmând să se aleasă şi cu un oarecare succes care zău nu ştiu cum va fi. — A fost vorba ca de la calul percepţiei să fie tras şi golit pentru dans, dar proprietarul. Se pare că a fost mai cu minte!

Cele mai bune biciclete de pe lume

10 renumite fabricaţii. Se pot cumpăra eftin în rate lumare.

Cauciucuri senzaţional de eftin la firma

SIGISMUND HAMMER ŞI FIUL

Arad, B-dul Reg. Ferdinand 27

Reparaţii se execută eftin şi punctual

